

«Μπορούμε και εμείς να είμαστε Θεοφόροι»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας



Την Πέμπτη 19 προς Παρασκευή 20 Δεκεμβρίου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου Βεροίας τελέστηκε πανηγυρική αγρυπνία για την εορτή του Αγίου Ιγνατίου του Θεοφόρου προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμονος.

Κατά την διάρκεια της Αγρυπνίας τέθηκε σε προσκύνηση η τιμία Κάρα του Αγίου Ιγνατίου που φυλάσσεται στην Ιερά Μητρόπολη μας.



Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Ὅντως φερωνύμως κέκλησαι, θεοφόρος, Πάτερ· νήπιος γάρ ἔτι ... ὑπάρχων εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου φερόμενος ἴστασο».

Λίγες ἡμέρες πρὶν νὰ δοῦμε ἀνα-κλινόμενο ὡς βρέφος στή φάτνη τῶν ἀλόγων ζώων τόν δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντα Υἱό καί Λόγο τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος μέ τή Γέννησή του μᾶς δίδει ὑπόδειγμα ταπεινώ-σεως, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ σή-μερα τή

μνήμη ενός παιδιοῦ, τό ὁποῖο κατά τήν παράδοση προέ-βαλε ὁ Χριστός στούς μαθητές του ὡς πρότυπο καθαρότητος καί ἀφε-λότητος, λέγοντας ὅτι ἐάν δέν γίνετε σάν τά παιδιά δέν θά εἰσέλ-θετε στή βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Καί τό παιδί αὐτό πού ἔγινε μα-θητής τῶν ἀποστόλων καί ἱεράρ-χης καί μάρτυρας εἶναι ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, τοῦ ὁποίου τήν χαριτόβρυτο καί θαυματουργό τιμία κára ἔχει τή μεγάλη εὐλογία νά κατέχει ὡς πολύτιμο θησαυρό ἡ Ἱερά μας Μητρόπολη.

Ἡ ἰδιαίτερη αὐτή τιμή πού ἀπή-λαυσε ὡς παιδί ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος εἶ-ναι καί κατά τόν ἱερό ὕμνο-γράφο ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο ἔλα-βε τό προσωνύμιο Θεοφόρος. Ὅμως δέν ἦταν ὁ μόνος λόγος, διότι μπορεῖ ὁ Χριστός νά τόν ὑπέ-δειξε στούς μαθητές ὡς παράδειγ-μα τῆς ἀπλότητος καί τῆς ἀθω-ό-τητος πού χαρακτηρίζει τά παιδιά, καί πρέπει νά χαρακτηρίζει καί ὅλους ὅσους πιστεύουν σέ Ἐκεῖ-νον, ἀλλά ὁ τιμώμενος ἅγιος δια-τή-ρησε αὐτή τήν ἀπλότητα καί τήν ἀθωότητα σέ ὅλη του τή ζωή.

Ἐάν ὁ Χριστός τόν ἔπιασε ἀπό τό χέρι γιά τόν φέρει στή μέση τῆς ὁμη-γύρεως καί νά τόν δείξει σέ ὅλους, ὅταν ἦταν παιδί, ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος δέν ἄφησε ποτέ στή ζωή του τό χέρι τοῦ Χριστοῦ. Ἦταν σέ μέχρι τέλους πιστός καί ἀφοσιω-μέ-νος ἀκόλουθός του. Ἦταν ἄν-θρω-πος πού ζοῦσε γιά τόν Χριστό καί ζοῦσε μέ τόν Χριστό. Ἦταν ἄνθρωπος πού εἶχε τόν Χριστό μέ-σα στήν ψυχή του, γιατί ἡ ψυχή του ἦταν σάν τό σπήλαιο τῆς Βη-θλεέμ στό ὁποῖο γεννήθηκε ὁ Χρι-στός. Ἦταν σάν τό σπήλαιο τῆς Βη-θλεέμ, στό ὁποῖο δέν ὑπῆρχαν ἄγρια ζῶα, δέν ὑπῆρχαν δηλαδή πάθη, γιατί τά εἶχε νικήσει ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος μέ τήν ταπείνωση. Ἦταν σάν τή φάτνη μέ τά ἄκακα ζῶα, γιατί ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος διατηροῦσε μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς του, μέχρι τό μαρτύριό του, τήν ἀπλότητα καί τήν ἀθωότητα τοῦ παιδιοῦ πού εἶχε προβάλει ὁ Χριστός.

Καί ὅλα αὐτά συνέβαιναν σέ μία ἐποχή στήν ὁποία δέν ἦταν εὐκο-λη ὑπόθεση ἡ πίστη στόν Χριστό καί ἡ ζωή σύμφωνα μέ τό θέλημά του, γιατί ἡ χριστιανική πίστη ἐδιώ-κετο καί ἡ χριστιανική ζωή ἐχλευ-άζετο, γιατί ἔννοιες ὅπως ἡ ταπείνωση, ἡ ἀγάπη, ἡ θυσία γιά τό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ ἦταν ἄγνω-στες στόν εἰδωλολατρικό κόσμο στόν ὁποῖο ζοῦσε ὁ ἅγιος Ἰγνά-τιος, καί ἔκαναν τή ζωή του καί τή ζωή τῶν χριστιανῶν ἀσύγκριτα δυ-σκολότερη ἀπό ὅ,τι νομίζουμε ὅτι εἶναι ἡ δική μας στόν σύγ-χρο-νο κόσμο πού ὄντως ἔχει πλεονά-σει ἡ ἁμαρτία.

Ἦταν ἐξαιρετικά δύσκολο νά πι-στεύεις στόν Χριστό καί νά ζεῖς ὡς χριστιανός. Ἀλλά ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ἦταν ἐνωμένος μέ τόν Χριστό, ἦταν ταυτισμένος μαζί του, καί γιά ἐκεῖνον ἴσχυαν οἱ λόγοι τοῦ ἀποστόλου Παύλου «ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός». Γι' αὐτό καί ἔγραφε πρὸς τούς χρι-στια-νοὺς τῆς Μαγνησίας ὅτι «πρέ-πει νά μήν λεγόμεστε μόνο ἀλλά καί νά εἴμαστε χριστιανοί», καί πρὸς τόν

ἅγιο ἱερομάρτυρα Πολύ-καρπο Σμύρνης ὅτι «ὁ χριστιανὸς δέν ἔχει διάλειμμα γιὰ τὸν ἑαυτό του, ἀλλὰ εἶναι πάντα στὴν ὑπε-ρε-σία τοῦ Χριστοῦ».

Στὴν ὑπηρεσία τοῦ Χριστοῦ ἔζησε ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος καὶ ἔτσι ἀντιμετώπισε καὶ τὸ μαρ-τύ-ριο, γιατί εἶχε τὸν Χριστό πάντοτε στὴν ψυχὴ του, γιατί ἦταν πράγ-μα-τι Θεοφόρος.

Τί ἔχει ὅμως νὰ πεῖ ὁ ἅγιος Ἰγνά-τιος σέ μᾶς ἀπόψε πού ἀγρυ-πνοῦμε τιμώντας τὴ μνήμη του καὶ ἀσπαζόμενοι τὴ σεπτὴ καὶ θαυ-ματουργό κἀρα του;

Ἦχει νὰ μᾶς πεῖ ὅτι μποροῦμε καὶ ἐμεῖς νὰ εἴμαστε Θεοφόροι, μετέ-χο-ντας στό μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας, τὸ ὁποῖο εἶναι, κατὰ τὸν ἅγιο Ἰγνάτιο, τὸ μυστήριό τῆς ἐνότητος τῶν πιστῶν μέ τὸν Χρι-στό ἀλλὰ καὶ μεταξύ τους. Μπο-ροῦ-με νὰ γίνουμε Θεοφόροι κοι-νω--νώντας τὸ Σῶμα καὶ τὸ Αἷμα τοῦ Χριστοῦ «ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ», γιατί ἔτσι παίρνουμε τὸν Χριστό στὴν ψυχὴ μας καὶ μποροῦμε νὰ τὸν διατηρήσουμε, ἂν ἀκοῦμε τὸν λόγο του καὶ ἐναρμονίζουμε τὴ ζωὴ μας μέ αὐτό, ὥστε νὰ μὴν τὸν ἀπομακρύνουμε μέ δική μας ὑπαι-τιότητα ἀπὸ τὴν ψυχὴ μας καὶ τὴν ὑπαρξή μας.

Οἱ ἡμέρες αὐτές τῆς προετοι-μα-σί-ας γιὰ τὴ μεγάλη ἐορτὴ τῶν Χρι-στουγέννων μᾶς προσφέρουν τὴν εὐκαιρία νὰ προετοιμα-σθοῦμε γιὰ τὴ μετοχὴ μας στό μυστήριό τῆς θείας Εὐχαριστίας καὶ νὰ ἀποφα-σί-σουμε νὰ ἀγωνισθοῦμε, ὅχι μόνο νὰ λάβουμε τὸν Χριστό ἀλλὰ καὶ νὰ τὸν κρατήσουμε στὴν ψυχὴ μας, ὥστε νὰ εἴμαστε καὶ ἐμεῖς θεο--φόροι, ὅπως καὶ ὁ ἅγιος Ἰγνά-τιος, διὰ πρεσβειῶν τοῦ ὁποίου εὐχόμαι νὰ ἀξιωθοῦμε ὅλοι νὰ αἰ-σθανθοῦμε τὰ φετινὰ Χριστούγεν-να τὸν γεννηθέντα Χριστό στὴν ψυχὴ μας καὶ τὴ ζωὴ μας.